

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/105/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124010663
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2124010663.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci odsúdeného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 17.04.2024, č.k. 2Nt/20/2024-27, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.09.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX zamietla.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 9 ods. 2, ods. 4 písm. a) zákona o výkone trestu odňatia slobody tak, že zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom D. E. F. XX, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov z 07.03.2024 na zmenu spôsobu výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. 0T/148/2023-60 z 01.08.2023 podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 8 (osem) mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. 0T/163/2023-53 z 21.08.2023 podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. 4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

6. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného zo dňa 04.03.2024, doručeného súdu prvého stupňa dňa 07.03.2024 na preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

7. Prvostupňový súd napadnutým uznesením zamietol návrh odsúdeného s odôvodnením, že u odsúdeného neboli splnené všetky zákonné podmienky na rozhodnutie o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody preradením do ústavu s miernejším stupňom stráženia, formálna podmienka bola u odsúdeného preukázateľne splnená 08.03.2024, ale materiálna podmienka splnená nebola. Poukázal na to, že odsúdený plní ciele programu zaobchádzania iba čiastočne, pričom tento záver je opretý o

skutočnosť, že odsúdený neprejavoval záujem o prácu a k trestnej činnosti zaujal len čiastočne kritický postoj. Súd prvého stupňa uviedol, že v deň verejného zasadnutia v stredu bol odsúdený opätovne pracovne zaradený od pondelka, čo by mohlo nasvedčovať, že odsúdený prejavil záujem o prácu, avšak toto mohlo byť ovplyvnené tým, že odsúdenému bol známy obsah hodnotenia z 11.03.2024. Samotný zástupca ústavu uviedol, že vzhľadom na krátkosť nie je možné bližšie hodnotiť toto pracovné zaradenie. Zhodou okolností jeho posledné pracovné zaradenie bolo na pracovisku zameranom na kovovýrobu, odkiaľ bol vyradený pre nedostatočné osobnostné predpoklady. Pokiaľ ide o postoj odsúdeného ako osoby špeciálneho recidivistu vo vzťahu k prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona k ním páchanej trestnej činnosti, tento by mal byť podľa hodnotenia odsúdeného čiastočne kritický, keď na jednej strane odsúdený priznáva spáchanie skutkov a čiastočne identifikuje okolnosti, ktoré ho viedli k páchaniu trestnej činnosti, avšak na druhej strane svoju trestnú činnosť bagatelizuje. Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že nemal možnosť zistiť priamo od odsúdeného, aký zaujal postoj k spáchanej trestnej činnosti, keďže odsúdený na verejnom zasadnutí odoprel vypovedať. Poukázal na to, že odsúdený sa nepravidelne zapája do aktivít zameraných na všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného a v rámci programu zaobchádzania je odsúdený vedený okrem iného k zmysluplnému tráveniu voľného času, takže ani po týchto stránkach nie je výkon trestu odňatia slobody odsúdeným optimálny.

8. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Prvostupňový súd na rozhodnutie o návrhu odsúdeného na zmenu spôsobu výkonu trestu nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom sa zúčastnil odsúdený, zástupca ÚVTOS, prokurátor. Súd prvého stupňa na verejnom zasadnutí oboznámil všetky potrebné listinné dôkazy a odsúdenému dal možnosť realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

9. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd považuje aj napadnutý výrok za vecne správny. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na svoje rozhodnutie a skutočnosti, ktoré zistil z vykonaného dokazovania správne vyhodnotil.

10. Sťažnostný súd pre zvýraznenie správnosti úvah prvostupňového súdu opakuje, že predpokladom na rozhodnutie súdu o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody preradením odsúdeného do ústavu na výkon trestu s nižším stupňom stráženia je plnenie programu zaobchádzania (materiálna podmienka) a zároveň výkon príslušnej časti uloženého trestu odňatia slobody (formálna podmienka).

11. Na zmenu spôsobu výkonu trestu preradením do ústavu s nižším stupňom stráženia sa v zmysle zákona vyžaduje kumulatívne splnenie týchto dvoch podmienok. Prvostupňový súd v tomto smere správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku na zmenu spôsobu výkonu trestu, pričom správny bol aj jeho záver o nesplnení materiálnej podmienky, ktorá sa týka plnenia programu zaobchádzania.

12. V uvedenej súvislosti sťažnostný súd konštatuje, že z hodnotenia odsúdeného poskytnutého Ústavom na výkon trestu odňatia slobody nevyplývajú skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné prijať záver o významnejšej aktivite odsúdeného pri plnení programu zaobchádzania, keďže jeho ciele odsúdený plní len čiastočne, tak ako to konšatoval aj prvostupňový súd v napadnutom uznesení. Nemožno tiež opomenúť stanovisko riaditeľa ústavu, podľa ktorého odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na zmenu spôsobu výkonu trestu a neodporúča zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody.

13. Aj podľa názoru sťažnostného súdu odsúdený svojím správaním počas výkonu trestu dostatočne nepreukázal svojou osobnou aktivitou negatívny postoj k páchanej trestnej činnosti, ani snahu o svoje polepšenie sa v budúcnosti. V tomto smere sa odsúdený javí skôr ako pasívny užívateľ pobytu vo výkone trestu odňatia slobody bez vlastného aktívneho prístupu, ktorý by mohol zakladať záver o vhodnosti jeho preradenia do výkonu trestu s minimálnym stupňom stráženia.

14. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti aj sťažnostný súd dospel k záveru, že odsúdený si zatiaľ nevytvoril dostatočné podmienky pre preradenie do nižšieho stupňa stráženia a je potrebné na neho naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia.

15. S poukazom na vyššie uvedené sťažnostný súd vyhodnotil sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú a podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ju zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.